

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 4Csp/28/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124457722
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., LL.M. Zuzana Bajlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2025:6124457722.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

4Csp/28/2025

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Zuzanou Bajlovou, LL.M. v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava-Ružinov, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1./ A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XX, D. E., právne zastúpený: JUDr. Jozef Vančo, advokát Advokátskej kancelárie so sídlom Sládkovičova 8, Ružomberok, IČO: 53 200 179, 2./ F. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XX, D. E., o zaplatenie 26.037,3 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

4Csp/28/2025

I. Žaloba sa z a m i e t a .

II. Žalovaným 1./ a 2./ sa voči žalobcovi p r i z n á v a náhrada trov konania v plnom rozsahu.

III. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

4Csp/28/2025

1. Žalobou podanou na upomínací súd sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 28.318,06 eur, spolu so 6,39 % p. a. úrokom za úver zo sumy 25.767,30 eur od 02. 08. 2023 do zaplatenia a 8,75 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 26.037,30 eur od 02. 08. 2023 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 0045110 7 05 bola so žalovanými uzatvorená Zmluva o úvere č. 0045110 7 05 zo dňa 09. 09. 2013 (ďalej len „zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver vo výške 30.000 eur. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 217,02 eur, ktoré boli povinní uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 42,27 eur; 6,39 % p. a. úrok za medziúver vo výške 159,75 eur a poplatok za poistenie typu A vo výške 15 eur, pričom sa uspokojovali v poradí úroky z medziúveru, poplatok za poistenie a vklady na konto sporenia. Žalobca vklad prijatý na konto stavebného sporenia, ako splátku úroku z medziúveru a poplatok za prijatie do poistenia, preúčtoval na konto medziúveru. Uvedené preúčtovanie sa vykonávalo v súlade so zásadou poradia uspokojovania v súlade s čl. V., bod 5. 3. zmluvy o úvere v spojení s dodatkom. V súlade s čl. I., V. a VI. sa žalovaní zaviazali platiť poplatok za poistenie typu A pravidelnými mesačnými platbami vo výške 15 eur a žalovaný 1./ prehlásil a svojim podpisom potvrdil prijatie do poistenia ako poistená osoba. Splátky sú splatné k 15. dňu mesiaca. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 10. 05. 2023 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobca dňa 16. 06. 2023 vyhlásil mimoriadnu splatnosť

zostatku úveru s príslušenstvom. Žalobca listom zo dňa 20. 11. 2024 vyzval žalovaných na plnenie, no žalovaní dlžnú sumu neuhradili. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 4.175,40 eur so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 30.000 eur (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 25.824,60 eur (istina). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (16. 06. 2023), predstavuje sumu vo výške 27.879,63 eur, pričom pozostáva z istiny vo výške 25.824,60 eur; z nezaplatených 6,39 % p. a. úrokov za medziúver zo sumy 30.000 eur do 16. 06. 2023 spolu vo výške 1.785,03 eur a z nezaplatených poplatkov spolu vo výške 270 eur. Žalobca si dovoľuje uviesť, že v žalobe neuplatňuje sumu nezaplatených poplatkov celkovo vo výške 135 eur. Uvedené poplatky boli súčasťou vyčíslenia dlžnej sumy ku dňu 16. 06. 2023 v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 16. 06. 2023. Požadovaním predčasného splatenia úveru, úverová zmluva nezaniká, žalobca úročí istinu dohodnutým 6,39 % p. a. úrokom za úver a zároveň úročí istinu a poplatky, vyčíslené ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, 8,75 % p. a. úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (t. j. od 17. 06. 2023). Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalobca zrealizoval započítanie konta stavebného sporenia s kontom medziúveru vo výške 57,30 eur. Žalovaná suma vo výške 28.318,06 eur vyčíslená k 01. 08. 2023 pozostáva z istiny 25.767,30 eur – istina vo výške 25.824,60 eur znížená o započítanie vo výške 57,30 eur; z nezaplatených 6,39 % p. a. úrokov za úver ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 1.785,03 eur; z nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti spolu vo výške 270 eur; z 6,39 % p. a. úroku za úver od 17. 06. 2023 do 01. 08. 2023 vo výške 207,97 eur a z 8,75 % p. a. úroku z omeškania od 17. 06. 2023 do 01. 08. 2023 vo výške 287,76 eur.

2. Na výzvu upomínacieho súdu ohľadom skúmania bonity klienta žalobca uviedol (č. I. 43 spisu), že v septembri 2013 ešte neexistovali Opatrenia G., ktorými sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie, resp. spotrebiteľský úver: a) Opatrenie G. 10/2016, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie (následne znenia 7/2018 a 10/2019), b) Opatrenie G. 10/2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (následne znenia 6/2018 a 9/2019), ani Odporúčanie G. č. 1/2014 zo 07. 10. 2014 v oblasti politiky obozretnosti na makroúrovni k rizikám spojeným s vývojom na trhu retailových úverov, ktoré stanovilo pravidlá a princípy pre posúdenie schopnosti klienta splácať úver, ktoré bolo neskôr prenesené do príslušných opatrení. PSS, a.s., v čase schválenia tohto úveru uplatňovala princípy obozretného podnikania, pričom schopnosť žalovaných splácať úver preverila porovnaním výšky splátky refinancovaných úverov s výškou splátky nového úveru. Nakoľko výška splátky nového úveru (217,02 eur) bola nižšia ako splátka refinancovaného úveru (418,27 eur) a zároveň žalovaní preukázali vyhovujúcu platobnú disciplínu v splácaní refinancovaných úverov, žalovaným vznikol nárok na takýto typ úveru. Žalovaní boli z dôvodu preverenia ekonomickej situácie preverení dopytmi do spoločného registra bankových a nebankových informácií (SRBI / NRKI) – overenie, či za posledných 12 mesiacov nevznikla negatívna informácia – dopytom bolo zistené, že žalovaní posledných 12 mesiacov mali vyhovujúcu platobnú disciplínu. Žalobca má za to, že na základe vykonaných týchto dopytov ako aj skutočnosti, že sa žalovaným znížilo mesačné splátkové zaťaženie zo splátky 418,27 eur na splátku 217,02 eur, primerane preskúmal socioekonomickú situáciu žalovaných a postupoval s odbornou starostlivosťou k poskytnutiu úveru žalovanému. Zároveň so žiadosťou o úver vyplýva, že žalovaní boli v čase podania žiadosti o úver v manželskom zväzku a nemali žiadne nezaopatrené deti.

3. Upomínací súd vydal vo veci dňa 29. 04. 2025 pod sp. zn. 17Up/2252/2024 (č. I. 64 spisu) platobný rozkaz, voči ktorému podali žalovaní 1./, 2./ včas odpor s odôvodnením vo veci samej.

4. Žalovaná 2./ v podanom odpore (č. I. 66 spisu) uviedla, že 04. 02. 2020 prekonala silnú mozgovú príhodu, zostala ZŤP, potom nasledovala Corona. V roku 2023 mali autonehodu. Čo sa týka úrokov, požičali si 30.000 eur, zaplatili cca 33.000 eur. Za predčasné splatenie spotrebiteľského úveru je podľa všeobecných podmienok úrok 1 % z istiny, istina je 25.767,30 eur, úrok 1 % je 257,60 eur. Úrok nesmie presiahnuť 1 % z nesplatennej sumy, ak do dohodnutého termínu ukončenia zmluvy zostáva viac ako jeden rok, ak je menej ako jeden rok, úrok je 0,5 %. Úver bol poistený, mesačne sa platilo okrem splátok aj poistenie na zostatok dlhu.

5. Žalovaný 1./ v podanom odpore (č. I. 73 spisu) uviedol, že 19. 12. 2009 mal autonehodu, potom v roku 2020 nasledovala Corona, bol v karanténe, v roku 2023 mal autonehodu a utrpel zranenia. Čo sa týka úrokov, uviedol to isté, čo žalovaná 2./.

6. Žalobca v podanej replike (č. I. 78 spisu) uviedol, že žalovaní v podanom odpore uviedli svoju nepriaznivú životnú situáciu, avšak žiadnym spôsobom neopísali rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opierajú svoju prípadnú obranu a rovnako žiadnym spôsobom nespochybnili žalobcom uplatnený nárok. Jediné čo žalobca zaznamenal, je uvedenie nasledovného: „G. – zákon 129/2010 – úrok nesmie presiahnuť 1 % z nesplatennej sumy, ak do dohodnutého termínu ukončenia zostáva viac ako rok...“ Žalobca si dovoľuje uviesť, že to čo popisujú žalovaní, je s najväčšou pravdepodobnosťou zákonné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, kde je upravené právo veriteľa požadovať náhradu za predčasné splatenie, ktorá nesmie presiahnuť 1 % z predčasne splatenej sumy. Toto ustanovenie nie je možné aplikovať na prebiehajúci spor. Žalobca má za to, že predmetný odpor bol podaný žalovanými bez náležitého vecného odôvodnenia.

7. Pretože žalobca navrhol, aby súd v konaní pokračoval na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku, vec bola dňa 22. 07. 2025 postúpená Okresnému súdu Liptovský Mikuláš.

8. Súd prvej inštancie vyzval žalovaných 1./, 2./ na podanie dupliky a pretože sa žalovaní v súdom stanovenej lehote nevyjadrili, vo veci bolo nariadené pojednávanie.

9. Podaním doručeným súdu dňa 20. 08. 2025 (č. I. 85 spisu) žalovaní 1./, 2./ uviedli, že si požičali 30.000 eur, zaplatili už 28.644 eur. Úver mali splácať do 15. 09. 1943, zaplatiť mali až 79.633 eur, čo je viac ako dvojnásobok. Už vtedy to bolo účelovo robené. Na dôchodok sa ide v 63 roku života. To je predsa úžera s takýmto úrokom. Na Slovensku nemáme švajčiarske dôchodky, ale len minimálne, okrem iného je úver poistený, úver riadne splácali, pokiaľ sa im nestala nehoda zapríčinená inou osobou, obom im ostali trvalé následky a dlhy. Trikrát žiadali príspevok na pomoc, všetky boli zamietnuté, riadne si platili odvody.

10. Súd podľa § 180 CSP konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, súhlasil s pojednávaním v ich neprítomnosti. Ďalej uviedol, že z vyjadrenia žalovaných vyplýva, že celková suma, ktorú mali zaplatiť v zmysle Zmluvy o úvere zo dňa 09. 09. 2013 je podľa ich názoru vysoká. V spotrebiteľskom práve sa pritom uplatňuje koncepcia priemerného spotrebiteľa, t. j. spotrebiteľa, ktorý má dostatok informácií a je v rozumnej miere pozorný a opatrný s ohľadom na sociálne, kultúrne a jazykové faktory. Tvrdenia žalovaných po 12 rokoch od uzatvorenia zmluvy, že sa nestotožňujú so sumou celkovej čiastky úveru na zaplatenie sú irelevantné a účelové, nakoľko v čase uzavretia Zmluvy o úvere mali žalovaní 55, resp. 59 rokov a teda mali všetky predpoklady, od ktorých možno legitímne očakávať, že pred uzavretím zmluvy konali rozumne a zodpovedne, t. j. zmluvu si pred podpisom dôkladne prečítali, vyžiadali si všetky potrebné informácie a jej vlastnoručný podpis potvrdzuje prejav slobodnej a vážnej vôle nielen nadobudnúť práva zo zmluvy, ale byť aj viazaný povinnosťami, ktoré zo zmluvy jednoznačne a nezameniteľne vyplývajú. Žalobca pripúšťa, že počas splácania úveru môžu nastať rôzne situácie a skutočnosti, ktoré obmedzia žalovaných pri plnení povinností zo Zmluvy o úvere, to však neznamená, že finančné prostriedky, ktoré boli na základe zmluvy o úvere poskytnuté nie sú žalovaní povinní vrátiť. Žalobca uvádza, že na konto medziúveru boli prijaté vklady vo výške 18.249,99 eur, ktoré boli započítané na 6,39 % p.a. úroky za medziúver. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 4.175,40 eur so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 30.000 eur (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 25.824,60 eur (istina) a po vyhlásení mimoriadnej splatnosti bol zrealizovaný vklad vo výške 57,30 eur, ktorý bol započítaný na istinu.

11. Právny zástupca žalovaného 1./ na pojednávaní poukázal na zmätočnosť Upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, v ktorom sa uvádza iné číslo zmluvy, než aká bola priložená k žalobe. Uviedol, že majú za to, že žalobca nepredložil zmluvu, ktorá bola vypovedaná a pri ktorej nastala okamžitá splatnosť úveru. Podľa ich názoru sa jedná o zneužitie spotrebiteľa a obchádzanie zákona, keď hypotekárny úver bol poskytnutý s obrovskou výškou úveru. Klient mal splácať prvých 22 rokov len úroky, pričom na sporení si mal akože sporiť 42 eur, správne tieto prostriedky mali byť započítané na splátku istiny. Keď si požičali 30.000 eur a vrátiť mali skoro 80.000 eur sa mu zdá ako zneužívanie práva, ktoré by nemalo požívať právnu ochranu. Bol to finančný sprostredkovateľ, ktorý potom išiel do pobočky žalobcu, žalobca od nich nežiadal žiadne podklady napr. výdavky na domácnosť alebo príjmy. Žalovanému 1./ nechceli poskytnúť hypotekárny úver, ale poskytli mu úver spotrebný bez toho, aby niečo skúmali. Žalovaný 1./ utrpel dopravnú nehodu v roku 2015, žalovaná 2./ pred dvomi rokmi, oni sa ani k týmto skutočnostiam vôbec nevedia vyjadriť.

12. Žalovaný 1./ uviedol, že požiadal o úver, jednalo sa o úver spotrebný, podklady k žiadosti nedával žiadne. Pokiaľ sa v žiadosti uvádza doklad – „dvakrát doklad o vyrovnaní“, nevie sa vyjadriť o čo sa jedná.

13. Žalovaná 2./ uviedla, že k týmto skutočnostiam sa vôbec vyjadriť nevie, lebo si to nepamätá, podľa nej je nárok premlčaný, lebo sa znížila premlčacia doba na tri roky. Ani nebankovky nemajú takéto úroky.

14. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise, a to so Zmluvou o úvere zo dňa 09. 09. 2013 (č. l. 23 spisu), s Amortizačnou tabuľkou pre medziúver a stavebný úver (č. l. 34 rub spisu), so Súhlasom s poistením úveru podľa sadzby poistenia - nový úver typ A zo dňa 02. 09. 2013 (č. l. 10 spisu), s Upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 10. 05. 2023 (č. l. 13, 15 spisu), s Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 16. 06. 2013 (č. l. 16, 17 spisu), s výpisom z účtu stavebného sporenia (č. l. 18 a nasl. spisu), s výpisom z účtu medziúveru (č. l. 37 a nasl. spisu), so Žiadosťou o úver bez záložného práva (č. l. 47 spisu), s výpisom zo živnostenského registra na žalovaného 1./ (č. l. 48 spisu), s výpisom z registra klientskych informácií (č. l. 50 a nasl. spisu), s potvrdením Sociálnej poisťovne ohľadom žalovaného 1./ (č. l. 58 spisu), s lekáorskými správami žalovaných (č. l. 67 a nasl. spisu).

15. Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na všetko, čo v konaní vyšlo najavo, súd zistil tento skutkový a právny stav:

16. Súd mal preukázané, že strany sporu uzatvorili dňa 09. 09. 2013 Zmluvu o úvere č. 0045110 7 05, na základe ktorej na preklenutie obdobia do pridelenia cieľovej zmluvy o stavebnom sporení poskytne veriteľ dlžníkovi medziúver na základe uzatvorenej zmluvy o stavebnom sporení. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie medziúveru pod číslom XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 30.000 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok, ako aj Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver pod číslom XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške cca 17.848,69 eur. Celková čiastka, ktorú sa dlžník zaviazal zaplatiť, predstavuje 79.633,86 eur. Medziúver vo výške 30.000 eur sa žalovaní zaviazali splácať v splátkach vo výške 42,27 eur, vždy v 15. deň v mesiaci, počet mesačných vkladov do pridelenia cieľovej sumy bol dojednaný na 261, úroková sadzba medziúveru na 6,39 % ročne. Výška mesačnej splátky úroku z medziúveru vrátane poplatku za prijatie do poistenia predstavovala 174,75 eur. Výška stavebného úveru po pridelení cieľovej sumy predstavovala 17.848,69 eur, ktorý sa žalovaní zaviazali uhrádzať v mesačných splátkach vrátane úrokov stavebného úveru a poplatku za prijatie do poistenia vo výške 217,02 eur vždy v 15. deň v mesiaci, počet splátok istiny a úrokov stavebného úveru bol dojednaný na 99. Doba trvania medziúveru/stavebného úveru bola 30 rokov. Konečná splatnosť medziúveru/stavebného úveru bola dojednaná do 15. 09. 2043. RPMN pri stavebnom úvere predstavovala 4,82 % a RPMN pri medziúvere 7,38 %. Priemerná RPMN 18,63 %. Pohľadávka veriteľa bola zabezpečená písomným súhlasom žalovaných s poistením typu A, podľa ktorého je prijatý do poistenia ako poistená osoba v životnom rizikovom poistení pre prípad smrti, na základe poistnej zmluvy uzatvorenej medzi veriteľom a spoločnosťou H. I. I., a.s. Bratislava. Ďalej mal súd preukázané, že žalovaní si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy neplnili riadne a včas. Listom zo dňa 10. 05. 2023 preto veriteľ žalovaných upozornil dlžníka a spoludlžníčku na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a oznámil, že dňa 25. 05. 2023 vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, nakoľko napriek zaslaným výzvam nedošlo k uhradeniu vkladu na účte stavebného sporenia, resp. omeškaných splátok úrokov z medziúveru, vrátane splátky za mesiac máj 2023 spolu vo výške 2.344,52 eur, s tým, že ak do 25. 05. 2023 nedôjde k úhrade, bude im zaslané oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s vyčíslením celkovej dlžnej sumy cca 27.740,15 eur. Listom zo dňa 16. 06. 2023 veriteľ oznámil dlžníkovi a spoludlžníčke, že ku 16. 06. 2023 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru na základe zmluvy o úvere a žiada vrátiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva, ktorá k 16. 06. 2023 predstavuje 28.014,63 eur.

17. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej ZoSÚ), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 7 ods. 1, 2 ZoSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

19. Podľa § 11 ods. 1, 2 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

20. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Súd zmluvu uzatvorenú medzi stranami sporu, a to Zmluvu o úvere zo dňa 09. 09. 2013 vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30. 06. 2024, pretože žalobca pri jej uzatváraní konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej alebo inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ a žalovaní vystupovali ako spotrebiteľia. Zároveň súd predmetnú zmluvu vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorenú v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Jednalo sa o spotrebný úver, teda uvedený spotrebiteľský úver nie je vylúčený z pôsobnosti ZoSÚ v zmysle jeho ustanovenia § 1 ods. 3.

21. Pretože sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, táto ex offo podlieha súdnemu prieskumu, preto súd skúmal, či veriteľ v zmysle zákonného ustanovenia § 7 ods. 1 ZoSÚ s odbornou starostlivosťou posudzoval schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý spotrebiteľský úver, pretože v prípade nesplnenia tejto povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 2 ZoSÚ má za následok, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, v prípade hrubého porušenia povinnosti skúmať bonitu klienta, sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Možno sa stotožniť s názorom žalobcu, že v čase uzatvorenia predmetnej spotrebiteľskej zmluvy neexistovali opatrenia NBS, ktorými by sa ustanovovali podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať úver, uvedené však nezabavuje veriteľa (dodávateľa) nesplniť si svoju zákonnú povinnosť, ktorá mu vyplývala z ustanovenia § 7 ods. 1 ZoSÚ.

22. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že suma poskytnutého úveru bola určená na refinancovanie úveru, ktorý mali mať dlžníci, ako to skutkovo tvrdil žalobca vo svojom vyjadrení na výzvu upomínacieho súdu ohľadom skúmania bonity klienta (č. I. 43 spisu), keď podľa vyjadrení žalobcu sa žalovaným znížilo mesačné splátkové zaťaženie zo splátky 418,27 eur na splátku 217,02 eur. Podľa žalovaných išlo o klasický spotrebný úver bez povinnosti zdokladovať jeho účel.

23. Tlačivo - Žiadosť o úver bez záložného práva zo dňa 02. 09. 2013 vypisovala obchodná zástupkyňa žalobcu J. B. B., ktorá ohľadom dlžníka uviedla, že sa jedná o samostatne zárobkovo činnú osobu, neuviedla jeho čistý mesačný príjem, ani výdavky (náklady) na osobu. Pri spoludlžníkovi tieto údaje nie sú vypísané vôbec. Ako podklady k tlačivu mali byť doložené doklady: „2 x doklad o vyrovnaní“. Na výzvu súdu sa žalovaný 1./ pre odstup času ako aj zdravotné problémy nevedel vyjadriť, aké podklady mali byť priložené. Spolu so žalovanou 2./ tvrdili, že k žiadosti nedávali žiadne podklady, ktoré skutkové tvrdenia žalobcu nerozporovali, keďže nevyužil svoje procesné oprávnenie a pojednávania sa nezúčastnil. Žalobca na výzvu upomínacieho súdu predložil doklady, ktorými údajne skúmal bonitu klienta (č. I. 50 a nasl. spisu), avšak z uvedených dokladov vyplynulo, že tento skúmal profil splácania ukončených kontraktov. Pokiaľ sa týka existujúcich kontraktov (č. I. 53 spisu), je evidovaný úver na stavebné sporenie s uvedením výšky úverového rámca, avšak ani z tohto dokladu nie je zrejmé, či žalobca riadnym spôsobom skúmal bonitu klientov. Okrem príjmov dlžníka a spoludlžníka žalobca neskúmal ani ich výdavky na bývanie, stravu, lieky, nezohľadnil vek žalovaných v čase uzatvorenia

zmluvy – 55, resp. 59 rokov, aj vzhľadom na dobu, na akú mala mať zmluva uzavretá (30 rokov). Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že Zmluvou o úvere zo dňa 09. 09. 2013 žalobca poskytol žalovaným úver pri dojednanom počte splátok 261 vo výške spolu 217,02 eur a konečná splatnosť úveru bola dojednaná na 15. 09. 1943, kedy by žalovaný 1./ dosiahol vek 85 rokov a žalovaná 2./ vek 89 rokov.

24. Súd preto dospel k záveru, že zo strany veriteľa nešlo o konanie s odbornou starostlivosťou, keďže si veriteľ rozhodujúce skutočnosti neoveril. Bez overenia príjmov a výdavkov žalovaných žalobca nemohol objektívne posúdiť celkovú sociálno-ekonomickú situáciu dlžníka, resp. spoludlžníka. Iba ich vzájomným porovnaním je možné vyhodnotiť, či spotrebiteľ je dostatočne solventný a či pravdepodobne v budúcnosti (minimálne v období, na ktorú sa zmluva uzatvára) bude schopný plniť svoje záväzky. Skúmanie bonity žalovaných zo strany žalobcu súd vyhodnotil ako formalistické, preto žalobca nemôže úspešne namietať, že konal s odbornou starostlivosťou (pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 8CoCsp/18/2024 zo dňa 25. 03. 2025). Postup žalobcu bol formálny, nezodpovedal odbornej starostlivosti, žalobca vôbec nezisťoval hodnovernými dokladmi príjmy a výdavky dlžníkov. Nezisťoval, či im po vynaložení výdavkov na živobytie zostáva dostatok finančných prostriedkov na splatenie úveru, vzhľadom na dĺžku času, na ktorý má byť zmluva uzatvorená. Vek žalovaných v čase uzatvorenia zmluvy bol 55, resp. 59 rokov. Veriteľ pri riadnom skúmaní bonity klienta s odbornou starostlivosťou nemohol vychádzať len z vyhovujúcej platobnej disciplíny žalovaných v splácaní refinancovaného úveru, ale sám si mal vyhodnotiť schopnosť dlžníkov splácať spotrebiteľský úver. Rovnako podľa názoru súdu nebola splnená podmienka ust. § 7 ods. 1 veta druhá ZoSÚ, kedy by sa povinnosť veriteľa považovala za splnenú, pretože úver bol v zmysle čl. VI zmluvy zabezpečený len písomným súhlasom dlžníka s poistením typu A -poistenie zostatku dlhu, podľa ktorého je prijatý do poistenia ako poistená osoba v životnom rizikovom poistení pre prípad smrti na základe poisťnej zmluvy uzatvorenej medzi veriteľom a spoločnosťou Allianz Slovenská poisťovňa, a.s.

25. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorý vo svojom náleze č. k. II. ÚS 530/2024-39 zo dňa 12. 02. 2025 uviedol, že povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa je v našom právnom poriadku zakotvená v § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom ide o transpozíciu čl. 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica“). Podľa tohto ustanovenia je veriteľ pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.....Zjednodušene povedané, v mnohých prípadoch je dlžník len laik, ktorý má predstavu o tom, koľko si chce požičať, ale veriteľ je ten, kto má odborné skúsenosti a vedomosti, a vie preto vyhodnotiť aj to, koľko si klient požičať môže, aby to vedel splácať, a právny predpis k tomu v zásade normuje aj metodiku a nástroj na báze vstupných údajov pre konkrétny výpočet (§ 7 ods. 20 a 41 zákona o spotrebiteľských úveroch). Práve s ohľadom na dôležitosť tejto povinnosti sú prísne aj sankcie, ktoré postihujú veriteľa, ktorý túto svoju povinnosť zanedbá (§ 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch) – v prípade porušenia povinnosti konať s odbornou starostlivosťou nie je veriteľ oprávnený vyžadovať jednorazové splatenie úveru a v prípade hrubého porušenia tejto povinnosti sa taký úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti veriteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa považuje aj porušenie § 7 ods. 19 až 42 zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa § 7 ods. 17 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch sa vynaložením odbornej starostlivosti rozumie, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi. Mohlo by sa teda zdať, že postačuje, ak veriteľ preukáže, že nahliadol do príslušných registrov a vyžiadal si od spotrebiteľa a ďalších orgánov príslušné podklady. Je ale zrejmé, že na to, aby bolo možné hovoriť o odbornej starostlivosti, je potrebné preukázať aj odbornosť samu – teda preukázať aj to, že bola platobná schopnosť posúdená správne (boli vyhodnotené všetky údaje a správnym spôsobom bolo na nich prihladené). Zhromaždenie podkladov bez ich správneho a odborného posúdenia by totiž nenaplnilo cieľ, ktorý zavedenie takej povinnosti veriteľa sledovalo – chrániť spotrebiteľa pred nadmernou zadlženosťou a platobnou neschopnosťou. Napokon je tu tretí aspekt procesu poskytovania úveru, na ktorý je súd povinný prihliadať na účely posúdenia, či veriteľ konal s odbornou starostlivosťou,

a to či na základe odborného posúdenia mal byť úver poskytnutý. Napriek prieskumu zo strany veriteľa sa môže stať (a je zrejme, že sa aj stáva), že dlžník úver splácať nebude. V takom prípade je potrebné vyhodnotiť, či sa tejto situácii nedalo predísť jednoducho tým, že by veriteľ úver nebol poskytol. Ak totiž veriteľ klientovi úver neposkytne, klient síce finančné prostriedky nezíska, ale ani nič nestratí. V prípade omeškania so splátkami, naopak, nielenže musí poskytnuté prostriedky vrátiť, ale suma sa (často výrazne) navyšuje o úroky, zmluvné pokuty a ďalšie poplatky, na ktoré má veriteľ nárok (ak ho má). Aj na platobnej neschopnosti dlžníka teda môže veriteľ „zarobiť“, a preto je potrebné vyhodnocovať, či platobnú schopnosť dlžníka mohol už pri poskytovaní úveru racionálne predpokladať alebo nie – jednoducho povedané, či neposkytol úver napriek tomu, že bolo už na začiatku zrejme, že ho dlžník nebude vedieť splácať.

26. Súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že sa zo strany veriteľa jedná o hrubé porušenie zákonom stanovenej povinnosti a preto sa v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ považuje úver za bezúročný a bez poplatkov a zároveň v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ ho nie je možné predčasne zosplatiť. Už len okrajom súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 13. 02. 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022 publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 3/2025 pod č. 34, v zmysle ktorého bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Nesprávne uvedenie len priemernej hodnoty RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere (bez ohľadu na povahu odchýlky) a podobne tiež nesprávne uvedenie RPMN v spotrebiteľov prospech samo osebe bezúročnosť úveru ani nemožnosť veriteľa žiadať v súvislosti s jeho poskytnutím poplatky nespôsobuje. V Upozornení na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 10. 05. 2023 (č. I. 13 spisu) sa síce uvádza splátka za mesiac máj 2023, avšak vzhľadom na výšku dlžnej sumy (2.344,52 eur) je zrejme, že sa nejedná o splátku, ktorej zaplatením by dlžník odvrátil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru veriteľom.

27. Súd nemohol žalobcovi priznať nárok na úhradu splátok splatných ku dňu rozhodnutia súdu, pretože žalobca nárok uplatnený v žalobe skutkovo nevymedzil ako nárok na zaplatenie splatných splátok úveru. Preto súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Ďalšími námietkami zo strany žalovaných sa súd nezaoberal, pretože by boli bez vplyvu na rozhodnutie vo veci samej.

28. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovaným 1./, 2./ ako úspešnej strane sporu voči žalobcovi plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá podľa § 262 ods. 2 CSP súdny úradník.

Poučenie:

4Csp/28/2025

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.